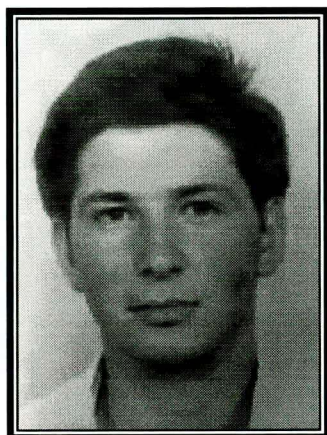

טוראי בנימין פרנק ז"ל

בן רחל וולטר
נולד בקרית טבעון
בתאריך ז' בניסן תשט"ו, 30/3/1955
התגייס ביוני 1974
שרת בחטיבת הצנחנים
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך י"א באב תשל"ד, 30/7/1974
נקבר בבית העלמין בקרית טבעון
חלקה צבאית: 1 שורה: 3 קבר: 2
הותיר אחריו אם ושתי אחיות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן ולטר ז"ל ורחל. נולד ביום ז' בניסן תשט"ו (30.3.1955) בקרית-טבעון. למד בבית-הספר היסודי שבמקום וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון שבעיר-הולדתו. בעת לימודיו ב'תיכון' עסק בעריכת עיתון בית-הספר, שזכה להערכה כאחד מעיתוני-התלמידים הטובים ביותר. כשהיה בכיתה ט' עבר עליו משבר-לימודים - משום שנראה היה לו כי כל עניין הלימודים הוא מירוצ' אחר בחינות וציונים. אולם, במשך הזמן הפך להיות תלמיד פעיל, ואז התגלו תכונותיו הטובות: בעל-מצפון, איש-מוסר ועם-זאת בעל חוש-הומור. משום מידת מוסריותו פינה את מיטתו בבית-החולים לאחר ניתוח, כדי לפנות את מקומו לפצועי מלחמת יום-הכיפורים, והוא עדיין נער.

אחד ממוריו העיד עליו שהיה "ברוך-כישרונות, אך צנוע. ועם-זאת מודע לחובתו החברתית המוטלת עליו, הוא היה בחור ערני, תאב-דעת... ראייתו היתה שקולה, רב-צדדית, אך ידע תמיד לשים את הדגש על מה שהוא מעריכו כטעון הדגשה. במיוחד, היה רגיש לבעיות חברתיות, ולא חדל מלמקד את תשומת-לבו לבעית 'הפנתרים' כשזו עלתה על הבמה. הוא קרא לזה 'מעורבות פוליטית'. צדו האחר של מטבע הפער החברתי

היה לדידו רמת החיים הגבוהה והמתנפחת, הבזבוז והשחיתות, שלא חדל מלהוקיע. הוא ידע גם לבקר את עצמו ואת החברה שהיה חלק ממנה.

בני הרבה לעסוק בספרות ושירה, ויעידו על-כך עשרות השירים שמצאו בעזבונו. היה פעיל גם בגדנ"ע, במשחק בכדורסל ובקפיצה לגובה. פרק-זמן מסוים היה פעיל בתנועת 'הנוער העובד והלומד'.

לבני היה פרופיל רפואי נמוך, לאחר שעבר ניתוחים רבים בגופו עוד בילדותו, אך למרות ששוחרר מגיוס לצה"ל, בשל מצבו הבריאותי, התעקש להתגייס ולמלא את חובתו ככל-שיוכל. ביום 9.6.1974 גויס לשירות חובה ומצא מקום שבו יוכל לתרום ככל-יכולתו על-אף מצבו הבריאותי. הוא שירת ביחידת-קשר בתפקיד שהתאים ליכולתו הגופנית. עבר קורס צפנים במסגרת שירותו הצבאי.

בני נפל בעת מילוי תפקידו - ביום י"א באב תשל"ד (30.7.1974) - והוא בן 19. הובא, למנוחת-עולמים בבית-העלמין שבקרית-טבעון. השאיר אחריו אם ושתי אחיות.

המשפחה הוציאה לזכרו חוברת עבת-כרס, שעיקרה מן הכתובים שהשאיר אחריו בני; רשימות, ובעיקר שירים, הרבה שירים. באחד השירים כתב: אם יודע אתה שמחה אשרי לך עם לשחוק יתרצה לך אשרי לך החיוך הוא מפתח השכחה האושר הוא שלימות לבך, עם כל סביבתך סביב סביב יהמו החיים יסבבך יוקיעוך ועם עוד שותק אתה אשרי לך.